

Den forkætrede tomhed

Færre er ordene, stilheden tager over. Den indre ro uddybes stadig mere i krop og sind. Den ro, som også er frihed, en frihed til og en frihed fra. En frihed til nærvær, et fuldstændigt nærvær, fordi der er frihed fra gammel, uforløst emotion.

Ikke den mindste rest af ubearbejdet, uforløst fortid resterer nu, det nu som derfor kan hvile helt og fuldt i sig selv uden emotionelle hængepartier i fortiden eller ditto i fremtiden. Nærværet er derfor meget, meget dybt og stilheden total, lader ingen upåvirket - de fleste dog ubevidst.

Stilheden, den emotionelle tomhed, det attråede mål for alverdens mystikere er nået. Målet som giver plads til andre bevidsthedsdimensioner, visdom især, fri som fuglen af fortid og fremtid, alene bundet til det tidløse nu, som udfyldes på bedste vis ved behov herfor.

Den forkætrede, ikke forståede tomhed, som er frihed fra, og frihed til at være sig selv i dybeste forstand, til at være ingen, mr. nobody, en tjener for lyset, det lys som også er mørke, det liv som også er død og derfor hinsides al dualitet, hinsides sproget som hovedsagelig tilhører dualiteternes og tidens verden.

Stilheden, tomheden, så befriende og givende, skønhedens og glædens sande hjem.